

РЕШЕНИЕ

№ 21

гр. София, 04.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 10 състав,
в публично заседание на 15.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариета Райкова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **10527** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по жалба на А. Т. Г. с адрес [населено място], ул. "529" 27, С., против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка №22-4332-005116 от 04.10.2022г., издадена от И. В. Й.-полицейски инспектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“, с която на основание чл. 171, т.2А б. "А" от ЗДвП по отношение на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка – прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство за срок от 6 месеца. В жалбата се посочва, че от представените в хода на административното производство документи се установява, че лицето, на което жалбоподателят е предоставил ползването на автомобила си на 03.10.2022г.- И. В. М., притежава свидетелство за управление на МПС, но не го е носило със себе си своето в хода на проверката; същото е било представено още на следващия ден, поради което жалбоподателят моли жалбата му да бъде уважена, заповедта да бъде отменена и му бъдат върнати регистрационните табели на автомобила.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява и поддържа изложените в жалбата доводи.

Ответникът И. В. Й.-полицейски инспектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“, редовно призована, не се представлява.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становището на жалбоподателя, приема за установено от фактическа страна следното: Установява се, че на 03.10.2022г. полицейски орган при отдел „Пътна полиция“ -

СДВР е съставил Акт за установяване на административно нарушение, серия ГА № 797709 против И. В. М.; актът е съставен за това, че на 03.10.2022г. около 9.40 часа, по бул.И. управлява лек автомобил М. с ДК [рег.номер на МПС], собственост на А. Т. Г. и при извършена проверка водачът не представя СУМПС и от направена справка с ОДЧ се установява, че е неспособен- нарушение на чл.150 от ЗДвП.

На 04.10.2022г. нарушителят И. В. М. депозира възражение до началника на ОПП СДВР срещу съставения му АУАН, към което прилага заверено копие от свидетелство за управление на МПС на негово име № 07809662 02, издадено му на 06.10.2012г. от Кралство Б..

Същият ден е издадена и процесната заповед за налагане на ПАМ. Запознавайки се с констатациите в акта, административният орган е приел, че са налице предпоставките

на чл. 171, т.2А, б. „А“ от ЗДвП за налагане на принудителна административна мярка на собственик, чието МПС е управлявано от лице, което не притежава СУМПС /неспособно/ и е наложил ПАМ-Прекратяване на регистрацията на ППС за срок от шест месеца.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира следното от правна страна:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от лице, притежаващо правен интерес от оспорването, и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество жалбата е основателна, тъй като неправилно е приложена разпоредбата на чл.171, т.2А, б.А от ЗДвП. Според посочената разпоредба от ЗДвП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства - за срок от 6 месеца до една година.

В случая водачът е притежавал свидетелство за управление на МПС, издадено от Кралство Б., валидно за категорията, към която спада управляваното от него МПС. Съгласно чл.161 от ЗДвП свидетелство за управление на моторно превозно средство, издадено в друга държава, е валидно на територията на Република България за категорията, за която е издадено, в следните случаи:1. държавата, в която е издадено, е договаряща страна по Конвенцията за движението по пътищата и свидетелството отговаря на изискванията на приложение № 6 към конвенцията; 2. държавата, в която е издадено, е договаряща страна по Споразумението между страните по С. договор относно статута на техните въоръжени сили при условията на чл. IV, буква "а" от него; 3. свидетелството е придружено от легализиран превод на български език; 4. свидетелството е международно и отговаря на изискванията на приложение № 7 към Конвенцията за движението по пътищата; 5. (нова - ДВ, бр. 51 от 2007 г.) свидетелството е издадено от държава - членка на Европейския съюз, или от друга

държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация Швейцария. Свидетелството за управление на МПС, притежавано от И. В. М., отговаря на хипотезата на т.5 на чл.161 от ЗДвП.

Съгласно чл. 150 от ЗДвП, всяко пътно превозно средство, което участва в движението по пътищата, отворени за обществено ползване, трябва да се управлява от правоспособен водач, освен когато превозното средство е учебно и се управлява от кандидат за придобиване на правоспособност за управление на моторно превозно средство по време на обучението му по реда на наредбата по чл. 152, ал. 1, т. 3 и при провеждането на изпита за придобиване на правоспособността по реда на наредбата по чл. 152, ал. 1, т. 4. В този смисъл, в чл. 150а, ал. 1 от ЗДвП е посочено, че за да управлява моторно превозно средство, водачът трябва да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него превозно средство. Фактът, че водачът не е носел със себе си свидетелството за управление на МПС, не рефлектира върху неговата правоспособност и евентуално би довело до санкционирането му за нарушение по чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП.

С оглед гореизложеното съдът счита, че заповедта за налагане на ПАМ е издадена без да са изяснени всички факти и обстоятелства от значение за случая, което е нарушение на чл.35 от АПК. На жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка без да е прецизно изяснено той да е допуснал управлението на собствения му автомобил от неспособен водач. Поради допуснатото нарушение на материалния закон и производствените правила и на основание чл.172, ал.2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед за прилагане на принудителна административна мярка №22-4332-005116 от 04.10.2022г., издадена от И. В. Й.-полицейски инспектор към СДВР - Отдел „Пътна полиция”, с която на основание чл. 171, т.2А, б.“А“ от ЗДвП по отношение на А. Т. Г. е наложена принудителна административна мярка – прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство за срок от 6 месеца .
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: